

25 /к.р. 17/2001 г.
7.02.2002г.

КМ РД. N 17/2001
Принети от г-н министър
Медиа гр. и рудий в
Стр. мт.
7.02.2002. *[Signature]*

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Уважаеми конституционни съдии,

Позволяваме си да представим допълнителна информация, която считаме, че ще бъде полезна по Конституционно дело № 17/2001 г., още повече, че материята е свързана със специална технологична терминология.

В Допълнителните разпоредби на Закона за радио и телевизия са дефинирани понятията програма, предаване, разпространение, излъчване и пр. За изясняване на цялостния процес на производство, предаване и приемане на програми, е необходимо този процес да се разгледа в отделните негови стадии.

Телевизионните програми и аудио програмите се финансират и технически обезпечават от продуценти. Продуцирането на програмите по никакъв начин не е свързано с начина на тяхното разпространение. Независимо кой, как и къде е произвел една програма, тя може да се разпространи по всички възможни начини за достигане до зрителите и слушателите. В този смисъл е неуместно продуцирането на програмите и режима на тяхната регулация да се обвързва с начина и регулацията на тяхното разпространение.

Разпространението на програмите се разпространява основно по три начина: чрез излъчване на електромагнитни вълни, чрез предаване на информацията по кабел и разпространение чрез комбинация от горните два метода.

1. Излъчването на електромагнитни вълни се осъществява чрез излъчватели на земната повърхност /наземно излъчване/, или чрез излъчватели от сателити. И в двата случая електромагнитните вълни са модулирани с видео и аудио информация, която чрез приемни антени посредством приемници достига до зрителите и слушателите.
2. Кабелното разпространение не е свързано с излъчване на електромагнитни вълни в свободното пространство. Посредством коаксиални кабели информацията достига посредством приемници до зрителите и слушателите.
3. В настоящия момент най-използваем е комбинирания начин на разпространение, включващ наземно излъчване, сателитно излъчване и кабелно разпространение. Пример за такъв вид разпространение са всички европейски сателитни програми, разпространявани от кабелни оператори.

Исклучително важен и актуален е цифровия начин на разпространение на радио и телевизионни програми. При този начин няколко програми могат да се

разпространяват чрез една честота, независимо от начина на разпространение. Чрез цифрово декодиране в приемника се осъществява разделяне на отделните програми и съответното им приемане от зрителите и от слушателите.

От изложените технологични принципи става ясно, че продуцирането на програмите е абсолютно необвързано от начина на тяхното разпространение. От това следва, че режима на регулацията на производството на радиотелевизионни програми не бива да се обвързва с начина на тяхното разпространение. Самото разпространение е далекосъобщителна дейност и трябва да подлежи на други критерии по отношение на регулацията. Всяко обвързване на регулацията води до неравнопоставеност на субекти, осъществяващи една и съща дейност, породена от прилагането на друг страничен критерий.

За вносителя:

Благой Димитров

**Народен представител от
ШГ на ОДС**

